

РЕШЕНИЕ

№ 529

гр. Плевен, 18.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ася Тр. Ширкова

при участието на секретаря ПЕТЯ СТ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от Ася Тр. Ширкова Гражданско дело №
20224430106852 по описа за 2022 година

въз основа на закона и данните по делото, за да се произнесе взе предвид следното:

Иск с правно основание чл.222 ал.3 от КТ във вр. с чл.219 ал.6 от ЗПУО и КТД.

Настоящото гражданско дело е образувано по искова молба на Ф. Р. А. с ЕГН ***** от гр.**** бл.56 ап.60 против ***** ЕИК ***** гр.**** №9, представлявана от ***** с правно основание чл.222 ал.3 КТ с цена на иска 13423,20 лв и лихва 2990,39 лева за периода 20.10.2020г. до 29.12.2022г., ведно със законна лихва върху главната от подаване на исковата молба до окончателното изплащане. В молбата ищцата твърди, че е работила при ответника на длъжност „*****“ до 19.10.2020, когато със Заповед №40/1610.2020г., връчена и на 16.10.2020 поради придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, трудовото и правоотношение било прекратено. Ищцата твърди, че при прекратяване на правоотношението, ответникът следвало да и изплати обезщетение в размер на 10,5 брутни трудови възнаграждения по 1579,20 лева на основание колективен трудов договор за системата на предучилищното и училищно образование №Д01-

197/17.08.2020г., но и били изплатени само две. След подадено заявление до **** от 24.08.2022г. получила отговор, че не била представила документи, удостоверяващи трудовия стаж и заеманите длъжности. Подала сигнал до ГИТ и след направена проверка получила отговор, че има право на това обезщетение в посочения размер и било издадено задължително предписание с краен срок 23.12.2022г. Твърди, че към момента ответникът работодател и дължи обезщетение в размер на 13423,20 лева в размер на 8,5 брутни трудови възнаграждения по 1579,20 лева и 2990,39 лева мораторна лихва за периода от 19.10.2020г до подаване на исковата молба.

В едномесечния срок е представен писмен отговор, в който ответникът оспорва претенциите. Твърди, че при определяне на обезщетението е спазена разпоредбата на КТД и на ищцата са изплатени две трудови възнаграждения съобразно предвиденото в КТД, тъй като ищцата е работила при същия работодател 8 години.

В проведеното по делото съдебно заседание ищцата прави изменение на предявения иск за лихва, като моли съда да приеме, че същият е предявен за сумата от 3006,83 лева вместо първоначално посочената сума в размер на 2990,39 лева. Ответникът поддържа доводите от писмения отговор, че претенциите са неоснователни.

От фактическа страна съдът приема следното :

Не е спорно и се установява от представеното копие на трудова книжка, приложено в делото, че считано от 11.10.2012г. ищцата е работила с трудово правоотношение на длъжност „*****“ при ответника. От представената Заповед № 40/16.10.2020г се установява, че считано от 19.10.2020г. трудовото правоотношение между страните е прекратено. В заповедта е отразено, че на ищцата следва да се изплати обезщетение в размер на 2 брутни трудови възнаграждения. Не е спорно между страните и се установява от заключението на вещото лице, че в платежната ведомост за месец октомври 2020г. на ищцата са начислени и изплатени две брутни трудови възнаграждения в размер на 3158,40 лева.

Установява се от представеното по делото разпореждане от 20.04.2021г., че на ищцата е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 20.10.2020г.

Установява се от представеното удостоверение на лист 34 от делото,

неоспорено от страните, че ищцата Ф. Р. А. е била член на синдикалната организация от 2020г. до октомври 2020г.

Видно от приложената трудова книжка, ищцата работи като *** от 15.09.2003г., като до 01.07.2007г. е работила като *** в СПИ с.****. От 01.07.2007г. до 18.11.2007г. е била регистрирана в ***. Считано от 19.11.2007г. е започнала работа като възпитател в ОУ в с.****, където е работила до 02.06.2008г. От 02.06.2008г. до 04.03.2009г. е била регистрирана в ***. От 04.03.2009г. до 01.06.2009г. е работила в ****ато от 01.07.2009г. до 28.07.2009г. е работила като *** в ОДЗ 1 гр.Плевен. От 15.09.2010г. до 21.06.2011г. е работила като възпитател в НУ в с.****, като от 21.06.2011г. до 20.06.2012г. е била регистрирана в ***. Считано от 11.10.2012г. до 19.10.2020г. ищцата работи при ответника ****“ като ***. При така представените доказателства, от фактическа страна се установи, че от 15.09.2003г. ищцата е работила като педагогически специалист в държавна или общинска институция на бюджетна издръжка от системата на предучилищното и училищното образование, като е имала прекъсвания, през което време е била регистрирана в ****.

Съгласно разпоредбата на чл.222 ал.3 КТ при прекратяване на трудовото правоотношение, след като работникът или служителът е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, независимо от основаниято за прекратяването, той има право на обезщетение от работодателя в размер на две брутни трудови възнаграждения, а ако е работил при същия работодател през последните 10 години от трудовия си стаж - на обезщетение в размер на 6 БТВ.

Съгласно нормата на чл.219, ал.6 ЗПУО при прекратяване на трудовото правоотношение с педагогически специалисти, които през последните 10 години от трудовия си стаж са заемали длъжност на педагогически специалист в държавна или общинска институция на бюджетна издръжка от системата на предучилищното и училищното образование, се изплаща по-голям размер на обезщетението по чл.222, ал.3 от Кодекса на труда – в размер на 10 брутни работни заплати. Съгласно Колективния трудов договор, а именно разпоредбата на чл.31 ал.1 т.2, на педагогическите специалисти, които през последните десет години от трудовия си стаж са заемали длъжност на педагогически специалист в държавна или общинска институция на

бюджетна издръжка от системата на предучилищното и училищно образование, се изплаща обезщетение по чл.222 ал.3 КТ в размер на 10,5 БТВ.

На ищцата е изплатено обезщетение при прекратяване на трудово правоотношение при придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на 2 БТВ. *Спорно е дали са налице основанията за заплащане на обезщетение в предвидения по закон увеличен размер, т.е. още 8,5 БТВ.*

Съгласно разпоредбата на чл.222, ал.3 от КТ, за да се дължи обезщетение на процесното основание в увеличен размер е необходимо кумулативното наличие на следните предпоставки : 1.трудоовото правоотношение на работника или служителя да е прекратено, като е без значение от кого, на какво основание и по какъв начин; 2.работникът или служителят да е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, без да е необходимо именно на това основание да е прекратено трудовото му правоотношение и 3.работникът или служителят да е работил при същия работодател през последните 10 години от трудовия му стаж. В този 10 годишен период се включват всички периоди, които се зачитат за трудов стаж за придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Законът не изисква трудовият стаж да е бил непрекъснат. Изисква стажът да е бил на педагогически специалист в държавна или общинска институция на бюджетна издръжка от системата на предучилищното и училищно образование. До този извод, съдът стига, като съобрази тълкуването на понятието „същия работодател“ в практиката на ВКС. Съдът приема, че ако има прекъсване на стажа при последния работодател работникът не би имал право да получи заплащане на увеличения размер на обезщетението само, ако по време на прекъсването той е придобил трудов стаж при друг работодател – да не е заемал длъжност на педагогически специалист, или ако е заемал такава, то да не е в държавна или общинска институция на бюджетна издръжка от системата на предучилищното и училищно образование. В този смисъл е тълкуването на закона както в теорията, така и в практиката (Определение № 1280/21.10.2009г. по гр.д. № 1191/2009г на II г.о., по което не е допуснато касационно обжалване по именно поставения въпрос за непрекъснатост на работата при един и същ работодател като предпоставка за получаване на гратификация по чл.222 ал.3 КТ.)

С оглед установеното по делото, че през последните десет години ищцата е работила като педагогически специалист в държавна или общинска институция на бюджетна издръжка от системата на предучилищното и училищно образование и е член на Синдикална организация, то съдът приема, че за нея важат разпоредбите на Колективния трудов договор и претенцията и е основателна. Съдът приема, че ищцата има трудов стаж на длъжност педагогически специалист в държавна или общинска институция на бюджетна издръжка от системата на предучилищното и училищното образование повече от десет години през периода от 15.09.2003г. до 19.10.2020г. От друга страна тя е и член на синдикална организация, поради което са и налице предпоставките на чл.31 ал.1 т.2 от Колективен трудов договор за системата на предучилищното и училищно образование вр. чл.219, ал.6 от ЗПУО вр. с чл.222 ал.3 КТ за получаване от ищцата на обезщетение в размер на 10,5 БТВ.

Безспорно е между страните, че размера на последното получено от ищцата БТВ възлиза на 1579,20 лв или размера на дължимото ѝ се обезщетение по чл.31 ал.1 т.2 от Колективен трудов договор за системата на предучилищното и училищно образование вр. чл.219, ал.6 от ЗПУО вр. с чл.222 ал.3 КТ възлиза на сумата от 13423,20 лв. Предявеният иск се явява доказан по основание и размер и следва да бъде уважен изцяло.

По отношение на предявения иск за заплащане на мораторна лихва, като акцесорен по отношение на главния иск : Съгласно чл.228 ал.3 КТ, Обезщетенията по този раздел, дължими при прекратяване на трудовото правоотношение, се изплащат не по-късно от последния ден на месеца, следващ месеца, през който правоотношението е прекратено, освен ако в колективния трудов договор е договорен друг срок. След изтичане на този срок работодателят дължи обезщетението заедно със законната лихва. Предвид това, работодателят дължи законна лихва върху неизплатеното обезщетение за периода от 01.12.2020г до подаване на исковата молба. Видно от заключението на вещото лице законната лихва за този период върху главницата от 13423,20 е в размер на 2846,50 лева. С оглед изложеното, предявеният иск за лихва върху дължимата главница се явява основателен до сумата от 2846,50 лева, като за разликата до 3006,83 лева следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

С оглед изхода на спора, ответникът дължи държавна такса по сметка на ПлРС в размер на 650,79 лева, както и 200 лева за назначената съдебно-икономическа експертиза. Съобразно размера на уважените искове, ответникът дължи на ищцата разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1485,36 лева.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ***** „*****“ ЕИК *****, с адрес на управление: гр.***** №9, представлявана от *****, да заплати на Ф. Р. А. с ЕГН ***** от гр.***** бл.56 ап.60 сумата в размер на 13423,20 лв. - главница, представляваща неизплатено обезщетение по чл.219, ал.6 от ЗПУО във вр. с чл. 222, ал.3 от КТ и чл.31 ал.1 от колективен трудов договор за системата на училищното и предучилищно образование № Д01-197/17.08.2020г., ведно със законната лихва върху главницата от завеждането на исковата молба - 29.12.2022г. до окончателното заплащане на главницата

ОСЪЖДА ***** „*****“ ЕИК *****, с адрес на управление: гр.***** №9, представлявана от *****, да заплати на Ф. Р. А. с ЕГН ***** от гр.***** бл.56 ап.60 сумата в размер на 2846,50 лева, представляваща законна лихва върху главницата за периода пот 01.12.2020г. като за разликата до 3006,83 лв. **ОТХВЪРЛЯ** иска като неоснователен.

ОСЪЖДА ***** „*****“ ЕИК *****, с адрес на управление: гр.***** №9, представлявана от *****, да заплати на Ф. Р. А. с ЕГН ***** от гр.***** бл.56 ап.60 разноски в размер на 1485,36 лева.

ОСЪЖДА ***** „*****“ ЕИК *****, с адрес на управление: гр.***** №9, представлявана от *****, да заплати по сметка на Плевенски районен съд държавна такса в размер на 650,79 лева, както и 200 лева за назначената съдебно-икономическа експертиза.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд - Плевен.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____